

Sygn. akt II Ka 380/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Warda

Sędziowie: SO Wiesław Oryl

SO Michał Pieńkowski (spr.)

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale Ewy Budzińskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r.

sprawy: **J. B.** oskarżonego o czyn z art. 209 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Wyszkowie

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 3 października 2013 roku

sygn. II K 1.003/12

orzeka:

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla pkt II zaskarżonego wyroku,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 380/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Wyszkowie oskarżyła J. B. o to, że: w okresie od 21 stycznia 2012 roku do 16 listopada 2012 roku w W., gm. W. uporczywie uchylał się od wykonywania ciężącego na nim obowiązku opieki wynikającej z mocy ustawy oraz postanowienia Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 10 września 2002 roku sygn. III RC 202/02, wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 31 maja 2006 roku sygn. akt I C 25/06, wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 23 stycznia 2008 roku sygn. akt III RC 193/07 w ten sposób, że nie łożył na utrzymanie swoich małoletnich córek K. B. i I. B. przez co naraził wymienione na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

to jest o czyn z art. 209 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie wyrokiem z dnia 3 października 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. II K 1.003/12 uznał J. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 209 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie swoich małoletnich córek K. B. i I. B. oraz zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku na korzyść oskarżonego wniósł Prokurator Rejonowy w Wyszku. Skarżący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. polegającą na zobowiązaniu J. B. na podstawie wskazanego wyżej przepisu do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie swoich małoletnich córek K. B. i I. B., w sytuacji skazania wymienionego za przypisane mu przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. na bezwzględną karę pozbawienia wolności, podczas gdy nałożenie wskazanego obowiązku możliwe jest w przypadku wymierzenia oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W konkluzji Prokurator Rejonowy w Wyszku wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej zobowiązania oskarżonego J. B. do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie swoich małoletnich córek K. B. i I. B. oraz utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora Rejonowego w Wyszku jest zasadna w stopniu oczywistym i skutkowałą zmianą wyroku Sądu I Instancji w zaskarżonej części. Sam Sąd Rejonowy w Wyszku w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wskazał, iż omyłkowo zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie swoich małoletnich córek K. B. i I. B. gdyż przy orzeczonej wobec oskarżonego karze bezwzględnego pozbawienia wolności obowiązek ów nie mógł być orzeczony. Nie ulega wątpliwości, iż obowiązki wymienione w art. 72 § 1 k.k. można nałożyć na sprawcę jedynie w wypadku warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary zasadniczej. W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Wyszku orzekając wobec oskarżonego J. B. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania nie był uprawniony do dodatkowego nakładania na niego obowiązków z art. 72 § 1 k.k.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Ostrołęce na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił pkt II wyroku, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach orzeczono na podstawie 634 k.p.k.